

[Prima Pagină](#) > ... > [Dreptul Familiei Și Succesiunea](#) > [Divorț Și Separare Legală](#) > [Poland](#)

Divorț și separare legală

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Polonia

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

Motivul divorțului este faptul că o căsătorie s-a destrămat în mod complet și iremediabil. Ambele condiții trebuie să fie îndeplinite [articolul 56 alineatul (1) din Codul familiei și al tutelei - „KRiO”].

2 Care sunt motivele de divorț?

Astfel cum se indică la punctul 1 de mai sus, motivul divorțului este faptul că o căsătorie s-a destrămat în mod complet și iremediabil. Ambele condiții trebuie să fie îndeplinite [articolul 56 alineatul (1) din Codul familiei și al tutelei - „KRiO”].

Cu toate acestea, divorțul nu poate fi pronunțat – chiar dacă s-a destrămat căsătoria în mod complet și iremediabil –, dacă acest lucru ar dăuna interesului copiilor minori născuți în cadrul acelei căsătorii sau dacă ar fi incompatibil, din alte motive, cu regulile de conviețuire într-o comunitate. De asemenea, nu este permis divorțul nici atunci când acțiunea este introdusă de soțul căruia îi aparține culpa exclusivă pentru destrămarea căsătoriei, cu excepția cazului în care celălalt soț este de acord cu divorțul sau refuzul său de a consimți la divorț, în situația respectivă, este incompatibil cu regulile de conviețuire într-o comunitate.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

În termen de trei luni de la data la care hotărârea de divorț rămâne definitivă, soțul/soția divorțat(ă) care și-a schimbat numele de familie după căsătorie poate reveni la numele purtat înainte de căsătorie. În acest scop, trebuie prezentată o declarație directorului oficiului de stare civilă sau consulului. În plus, o persoană divorțată este liberă să se recăsătorească.

3.2 împărțirea bunurilor soților

La încheierea căsătoriei, legea prevede proprietatea comună a soților (regimul legal al comunității de bunuri), care include bunurile dobândite de aceștia sau de unul dintre ei pe toată durata regimului legal al comunității de bunuri (proprietate comună). Bunurile care nu fac obiectul regimului legal al comunității de bunuri constituie proprietatea personală a fiecăruia dintre soți. La cererea oricărui dintre soți, instanța poate împărți bunurile comune în hotărârea de divorț, atât timp cât împărțirea bunurilor nu duce la întâzieri excesive în procedură. Ambii soți dețin bunurile comune în cote egale. Cu toate acestea, din motive importante, oricare dintre soți poate solicita instanței să împartă bunurile comune în funcție de măsura în care fiecare soț a contribuit la dobândirea acestora.

În cazul în care soții împart aceeași locuință, instanța stabilește în hotărârea de divorț modul în care trebuie să fie utilizată locuința pe parcursul perioadei în care soții divorțați continuă să locuiască împreună. În circumstanțe excepționale în care unul dintre soți face imposibilă conviețuirea prin comportamentul său extrem de reprobabil, instanța poate dispune evacuarea acestuia la cererea celuilalt soț.

Dacă ambele părți solicită acest lucru, instanța poate decide, de asemenea, în hotărârea de divorț, să împartă locuința comună sau ca aceasta să revină unuia dintre soți, dacă celălalt este de acord să părăsească locul respectiv fără să i se ofere un alt spațiu de cazare și facilități înlocuitoare, în măsura în care este posibil să se împartă locuința în acest mod sau să-i revină unuia dintre soți. Atunci când decide cu privire la locuința comună, instanța are în vedere, în primul rând, nevoile copiilor și ale soțului căruia îi este încredințată răspunderea părintească.

3.3 copiii minori ai soților

În hotărârea de divorț, instanța se pronunță cu privire la răspunderea părintească pentru copiii minori comuni ai soților și la dreptul de vizită. De asemenea, stabilește suma care urmează să fie plătită de fiecare dintre soți pentru a acoperi costurile întreținerii și educării copiilor. Un acord scris între soți cu privire la modul în care trebuie exercitată răspunderea părintească și la păstrarea legăturii cu copilul după divorț este luat în considerare de instanță atât timp cât acesta este în interesul superior al copilului. Frații trebuie să fie crescuți împreună, cu excepția cazului în care altul este interesul superior al copilului.

În lipsa unui acord între soți, instanța, ținând cont de dreptul copilului de a fi crescut de ambii părinți, decide cu privire la modul în care trebuie exercitată în comun răspunderea părintească și la modalitățile de păstrare a legăturii cu copilul după divorț. Instanța poate încredința exercitarea răspunderii părintești unuia dintre părinți, limitând răspunderea părintească a celuilalt părinte la anumite obligații și drepturi cu privire la copil, dacă acest lucru este în interesul superior al copilului.

Dacă ambii soți solicită acest lucru, instanța poate să nu decidă cu privire la modul de păstrare a legăturii cu copilul.

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?

Soțul divorțat cu privire la care s-a constatat că nu îi aparține culpa exclusivă pentru destrămarea căsniciei și care se confruntă cu dificultăți financiare poate solicita din partea celuilalt soț divorțat o pensie de întreținere care să corespundă nevoilor rezonabile ale soțului divorțat care face solicitarea și capacității financiare a celuilalt soț.

Dacă s-a constatat că unuia dintre soți îi aparține culpa exclusivă pentru destrămarea căsniciei, iar divorțul are drept consecință o deteriorare substanțială a situației financiare a celuilalt soț, instanța poate dispune, în urma unei solicitări din partea soțului care nu este în culpă, ca soțul cu privire la care s-a constatat că îi aparține culpa exclusivă pentru destrămarea căsniciei să fie obligat să contribuie la satisfacerea nevoilor rezonabile ale soțului care nu este în culpă, chiar dacă acesta din urmă nu se confruntă cu dificultăți financiare.

Obligația de întreținere față de un soț încetează în cazul în care soțul respectiv se recăsătorește. Cu toate acestea, în cazul în care un soț divorțat cu privire la care s-a constatat că nu este în culpă pentru destrămarea căsniciei este obligat să plătească pensie de întreținere, obligația de întreținere încetează la 5 ani de la hotărârea de divorț, cu excepția cazului în care instanța prelungește această perioadă de cinci ani, la solicitarea persoanei îndreptățite la întreținere, din cauza unor circumstanțe excepționale.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

Aceasta este o procedură oficială de separare, respectiv este pronunțată de instanță în conformitate cu articolele 61¹-61⁶ din Codul familiei și al tutelei (KRiO).

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

Condiția pentru pronunțarea separării este constatarea faptului că raporturile dintre soți s-au deteriorat în mod complet. Cu toate acestea, hotărârea de separare nu poate fi pronunțată – chiar dacă s-a destrămat căsătoria în mod complet –, dacă acest lucru ar dăuna interesului copiilor minori născuți în cadrul acelei căsătorii sau dacă ar fi incompatibil, din alte motive, cu regulile de conviețuire într-o comunitate. Dacă soții nu au copii minori comuni, instanța poate pronunța o hotărâre de separare dacă ambele părți solicită acest lucru.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

Consecințele legale ale separării sunt, de regulă, aceleași cu cele ale unui divorț. Cu toate acestea, un soț separat nu poate:

- să se recăsătorească;
- să revină la numele purtat înainte de căsătorie.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

„Anularea căsătoriei” înseamnă anularea tuturor efectelor unei căsătorii cu efect retroactiv. Căsătoria este tratată ca și cum nu ar fi existat niciodată. Singura excepție este aceea că copiii dintr-o căsătorie anulată își păstrează statutul de copii născuți în cadrul căsătoriei.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

Motivele de anulare a unei căsătorii sunt enumerate exhaustiv în Codul familiei și al tutelei (KRiO), astfel:

- unul dintre soți are vârsta mai mică decât vârsta legală pentru căsătorie (articolul 10 din KRiO);
- unul dintre soți se află în incapacitate juridică deplină (articolul 11 din KRiO);
- unul dintre soți suferă de o boală psihică sau are un handicap psihic (articolul 12 din KRiO);
- unul dintre soți este deja căsătorit cu o altă persoană (articolul 13 din KRiO);
- soții sunt rude în linie ascendentă, descendentă sau colaterală (frați, inclusiv frați vitregi și frați născuți în afara căsătoriei) sau rude prin alianță în linie ascendentă ori descendentă (articolul 14 din KRiO). Cu toate acestea, din motive importante, instanța poate permite rudelor prin alianță să se căsătorească,
- soții sunt înrudiți prin adopție (articolul 15 din KRiO),
- a fost prezentată o declarație conform căreia, la încheierea căsătoriei, soțul/soția, indiferent de motiv, a fost incapabil(ă) să își exprime în mod conștient voința, s-a înșelat cu privire la identitatea celeilalte părți sau s-a aflat sub o amenințare ilegală (articolul 15¹ din KRiO),
- dacă o căsătorie s-a încheiat prin reprezentare, partea care a autorizat-o poate solicita anularea căsătoriei dacă nu a fost emisă o hotărâre judecătorească care să permită încheierea căsătoriei prin reprezentare sau dacă procura a fost nulă sau revocată efectiv. Cu toate acestea, în cazul în care soții au locuit împreună, este imposibil de invocat acest motiv de anulare.

Oricare dintre motivele menționate anterior trebuie să fi existat la încheierea căsătoriei. În plus, dacă motivele de anulare au încetat să fie aplicabile, o căsătorie încheiată nu poate fi anulată indiferent de existența anterioară a acestor motive.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

O hotărâre de anulare a unei căsătorii este constitutivă și produce efecte pentru terți (*erga omnes*). Există două tipuri de efecte:

- *ex tunc*, respectiv efecte care se aplică retroactiv de la data la care a fost încheiată căsătoria, de exemplu, soții revin la starea civilă pe care au avut-o înainte de căsătorie, precum și la numele de familie anterioare, soțul/soția și familia celuilalt soț nu mai sunt înrudiți prin alianță și moștenirea legală este imposibilă;
- *ex nunc*, respectiv efecte care apar numai după ce hotărârea de anulare a căsătoriei devine definitivă, de exemplu, în ceea ce privește raporturile patrimoniale.

Efectele anulării căsătoriei asupra relației dintre soți, asupra copiilor rezultați din căsătorie și asupra raporturilor patrimoniale dintre soți sunt reglementate de normele relevante în materie de divorț, conform cărora soțul care a încheiat o căsătorie cu rea-credință este tratat în același mod ca soțul căruia îi aparține culpa pentru destrămarea căsătoriei.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

În Polonia, soții pot face apel la medierea familială. Obiectivele principale ale acesteia sunt rezolvarea conflictelor dintre soți, astfel încât să se evite divorțul sau separarea. Însă dacă acest lucru este imposibil, medierea este concepută pentru a pune la punct, în mod amiabil, condițiile unui divorț (aspectele legate de bunuri, îngrijirea copiilor). Serviciile de mediere sunt oferite, în principal, de organizații neguvernamentale, de fundații și de asociații. Soții pot beneficia, de asemenea, de diverse forme de terapie familială, asistență din partea unor psihologi, psihoterapeuți, grupuri de sprijin etc. Medierea este posibilă și pe durata în care sunt pendinte proceduri judiciare.

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

Cererile de divorț, de separare sau de anulare a căsătoriei trebuie să fie prezentate instanței provinciale (sąd okręgowy) în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu comun al soților. În lipsa unei astfel de instanțe, cererile trebuie să fie prezentate instanței provinciale (sąd okręgowy) în a cărei rază teritorială se află domiciliul solicitantului.

Pentru astfel de cereri se percepe o taxă judiciară.

La cerere se anexează următoarele documente: copii după actele de stare civilă (certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor), procura acordată avocatului (în cazul în care o parte și-a desemnat propriul avocat) și orice alte certificate care pot fi relevante pentru cauza respectivă (adeverințe medicale, certificate oficiale), decizii administrative etc.

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

Da. O parte a cărei situație financiară nu îi permite să plătească taxa necesară poate solicita instanței o scutire integrală sau parțială de la plata cheltuielilor de judecată, precum și numirea unui mandatar.

O persoană care solicită scutirea totală sau parțială de la plata cheltuielilor de judecată sau numirea unui mandatar de către instanță trebuie să anexeze la cerere o declarație privind situația sa financiară (utilizând formularul corespunzător, pus la dispoziție de instanță), o dovadă privind câștigurile (venitul) și alte informații despre proprietate și situația familială.

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?

Da, în toate aceste cazuri este posibilă introducerea unei căi de atac în fața unei instanțe de al doilea grad de jurisdicție. Soții pot ataca hotărârile pronunțate de instanțele provinciale la curțile de apel.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIb”), hotărârile de acest tip de se recunosc în mod automat în Polonia, fără a fi necesar să se recurgă la vreo procedură specială de recunoaștere (articolul 30 și următoarele din Regulamentul Bruxelles IIb).

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

Orice parte interesată poate solicita o decizie care să confirme că nu există niciun motiv de refuz al recunoașterii hotărârii judecătorești [articolul 30 alineatul (3) din Regulamentul Bruxelles IIa]. În Polonia, astfel de cereri sunt depuse la instanțele provinciale (*sąd okręgowy*). Competența teritorială se stabilește în temeiul articolului 103 din Regulamentul Bruxelles IIb. Aceste informații pot fi găsite pe [pagina de web e-justice](#).

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

Polonia este parte la numeroase acorduri internaționale care reglementează acest aspect. Aceste acorduri prevalează asupra dreptului internațional privat al Poloniei. Astfel, diferite norme pot fi aplicabile în cazul în care soții au cetățenii diferite. În lipsa unui acord internațional, se aplică Legea privind dreptul internațional privat din 4 februarie 2011 (*Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe*). În conformitate cu articolul 54 din legea menționată, desfacerea unei căsătorii este reglementată de dispozițiile legislației naționale comune a soților, aflată în vigoare la momentul depunerii cererii de desfacere a căsătoriei. În cazul în care soții nu au o legislație națională comună, legea aplicabilă este legea țării în care ambii soți își au domiciliul la momentul depunerii cererii de desfacere a căsătoriei. În cazul în care soții nu au un domiciliu comun la momentul depunerii cererii de desfacere a căsătoriei, legea aplicabilă este legea țării în care soții au avut ultima reședință obișnuită comună, cu condiția ca aceasta să fie în continuare reședința obișnuită a unuia dintre soți. În alte cazuri, desfacerea căsătoriei este reglementată de legislația poloneză.

Această pagină web face parte din portalul [Europa ta](#).

Este foarte important pentru noi să știm care este [opinia](#) dvs. cu privire la utilitatea informațiilor pe care le-am furnizat.

Ultima actualizare: 28/01/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.